

UCHWAŁA Nr 331/XXXVIII/18
RADY POWIATU BYDGOSKIEGO
z dnia 13 września 2018 r.

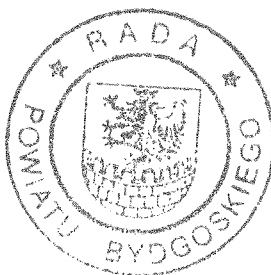
w sprawie rozpatrzenia skargi na Dyrektora Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Bydgoszczy

Na podstawie art. 12 pkt 11 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 roku o samorządzie powiatowym (tekst jedn. Dz. U. z 2018r. poz. 995, poz. 1000, poz. 1349 i poz. 1432) oraz art. 229 pkt 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. – Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz. U. z 2017r. poz. 1257, z 2018r. poz. 149, poz. 650 i poz. 1544) Rada Powiatu Bydgoskiego uchwala, co następuje:

§ 1. Uznaje się za bezzasadną skargę nr OR-I.1510.6.2018 na Dyrektora Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Bydgoszczy.

§ 2. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady do poinformowania Skarżącej o sposobie załatwienia skargi.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący
Rady Powiatu Bydgoskiego

Zenon Rydelski
Zenon Rydelski

UZASADNIENIE

W dniu 7 września 2018r. do Radnych Powiatu Bydgoskiego wpłynęła zaadresowana na Starostę Bydgoskiego skarga z dnia 29 sierpnia 2018. na Dyrektora Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Bydgoszczy. W swoim wystąpieniu Skarżąca pisze: *W dniu 13 września 2017 roku zakończył się proces sądowy dotyczący wypłaty mojej wypłaty w Powiatowym Centrum Pomocy Rodzinie w Bydgoszczy, który wygrałam. Proces trwał około roku i kosztował PCPR kilkanaście tysięcy złotych (środki publiczne), gdyż jednostka go przegrała. W związku z tym wyjaśniam jak doszło do tej sytuacji. Podczas przyjęcia mnie do pracy w Powiatowym Centrum Pomocy Rodzinie w Bydgoszczy od 01.01.2010 roku na 0,5 etatu zwróciłam uwagę, że powinnam otrzymać jeszcze 20% wypłaty. W odpowiedzi pracownik kadr Pani (...) poinformowała mnie, że PCPR to moje drugie miejsce pracy (na 0,75 etatu pracowałam w Powiatowym Inspektoracie Nadzoru Budowlanego w Bydgoszczy – jednostce organizacyjnej Powiatu) i wypłata będzie mi przysługiwać po upływie 5 lat zatrudnienia w jednostce w wysokości 5%. Przyjęłam więc do wiadomości ten fakt. Po upływie 5 lat pracy w PCPR – od 01.01.2015 otrzymałam wypłatę w wysokości 5%. W kwietniu 2015 roku Dyrektor PCPR zakwestionowała tę wypłatę, zdziwiona stwierdziłam, że jeśli nie należy mi się 5 % to z pewnością powinnam otrzymać 20% tak jak wcześniej mówiłam bo wypłatę w jednostce otrzymują wszyscy zgodnie z regulaminem wynagradzania. Od jakiegoś czasu bowiem trwał konflikt między kadrami Starostwa a Dyrektorem PCPR. Dyrektor dążyła do przejęcia kadr i szukała pretekstu, aby zrealizować swoje zamiary. Przyjęła na 0,5 etatu (Pani (...) pracowała na 0,5 etatu jako księgowa) Panią (...) na stanowisko kadrowej (Pani (...) została zatrudniona na cały etat tj. 0,5 jako księgowa i 0,5 jako kadrowa) i poleciła jej przejęcie teczek personalnych oraz dokładny ich przegląd. Poleciła także informować o wszystkich nieprawidłowościach. W wyniku czego okazało się, że w trzech przypadkach błędnie naliczono wypłatę lat. Wobec tego Dyrektor PCPR poleciła dwóm osobom skorygować błąd i wypłacić różnicę wynagrodzenia, mnie natomiast nie pozwoliła, gdyż jak stwierdziła cytuję „Pani (...) musiałabym za dużo wyrównać”. Zamiast tego zmusiła mnie do podpisania aneksu do umowy o pracę z datą 5 lat wstecz, gdzie zmniejszyła mi wynagrodzenie zasadnicze kosztem wypłaty (mimo iż byłam w okresie ochronnym) szantażując, że jeśli nie podpiszę to nie zostanie mi wypłacona nagroda jubileuszowa, która mi się należała. Podpisywanie bezprawnych aneksów do umów o pracę miało miejsce nie po raz pierwszy. Wcześniej zmusiła do tego innego pracownika – Panią (...) (o czym Pan, Panie Starosto wiedział). Dyrektor PCPR nie poniosła żadnych konsekwencji, bezkarnie postanowiła dalej stosować to bezprawie. Na moją uwagę, że jest to niezgodne z przepisami prawa pracy rzuciła cytuję „może pani iść do sądu”. Pozorowała też działania, które rzekomo miały wyjaśnić tę sprawę. Wypisywała do różnych instytucji o interpretację prawa i przekonywała wszystkich – także Pana, Panie Starosto, że czeka na odpowiedź. Przepisy były i są jednoznaczne i jasne, o czym świadczy fakt, że prawnik PCPR Pani (...) w tym samym czasie była w identycznej sytuacji tj. pracowała na UMK na cały etat i w PCPR 0,5 etatu i otrzymywała wypłatę naliczoną prawidłowo. Na moją uwagę, że to jest taka sama sytuacja Dyrektor PCPR odpowiedziała – cytuję „(...) to co innego”. Przed skierowaniem sprawy na drogę sądową wielokrotnie zwracałam uwagę na nieprawidłowości dotyczące zobowiązania pracodawcy względem mojej osoby. Zawsze jestem gotowa do kompromisu – w tym przypadku*

dobrowolnie zrezygnowałam z odsetek od nagrody jubileuszowej wypłaconej z rocznym opóźnieniem. Proponowałam ugodowe rozwiązania, ale bez skutku. Pytam więc kto poniósł koszty niepotrzebnego procesu? – Podatnicy? Jakie konsekwencje wyciągnął Pan, Panie Starosto wobec Dyrektora PCPR za narażenie jednostki na tak duże i bezsensowne koszty, za marnowanie publicznych pieniędzy. Z całą odpowiedzialnością powtarzam – przepisy jasno i precyzyjnie regulują ten problem i jeśli się zatrudnia tylu prawników, to wniosek płynie jeden, że albo ich praca nierzetelna, albo to celowe działanie na szkodę jednostki. Przypomnę, że Dyrektor PCPR swoim działaniem i decyzjami powtórnie naruszyła art. 112 kp – tj zasadę równości pracowników wobec prawa co zostało określone w wyroku sądowym z dnia 13 września 2017 roku. Jest to artykuł bardzo ważny i samo tylko jego przekroczenie powinno wywołać określone działania ze strony Pana, Panie Starosto wobec Dyrektora PCPR. Opisałam tylko pobieżnie moją sytuację, bo potem – prawdopodobnie w konsekwencji upominania się przez mnie o przestrzeganie przepisów – nastąpiły kolejne szykany. Szykan ze strony Dyrektora doznało wielu pracowników PCPR. Jedną z nich była pani (...). Pracowała w jednostce od samego początku jej powstania i była pracownikiem kompetentnym, doświadczonym i odpowiedzialnym. Często dostawała trudne tematy do rozpracowania, z którymi radziła sobie znakomicie. Na wszystkich stanowiskach pracowała rzetelnie. Sprawy, które rozwiązywała i na podstawie wypracowywała odpowiednie procedury postępowania były jej następnie zabierane i oddawane innym pracownikom, aby w końcu mogła rozpowiadać wśród pracowników, że cytuję „(...) jest niedociążona”. Przypominam, że za zakres obowiązków pracownika jest odpowiedzialny Dyrektor jednostki. Dyrektor PCPR bardzo chciała pozbyć się Pani (...) o czym świadczy kontrola programu o przemocy. Wartość tego programu to kwota ok. 14.000 zł. Kontrola przeprowadzona przez pracowników Wydziału Polityki Społecznej Urzędu Wojewódzkiego trwała około roku. Kontrolę prowadziła Pani (...) – koleżanka Dyrektora PCPR. Jeszcze raz okazało się, że Pani (...) wszystko prowadzi wzorowo. Było to klasyczne nękanie pracownika, które kwalifikuje się i zasługuje tak naprawdę na założenie skargi o mobing. Kontrola nie wykazała nieprawidłowości. Kolejnym działaniem (skutecznym) była zmiana regulaminu organizacyjnego tak aby można było zlikwidować stanowisko, na którym pracowała Pani (...). Pragnę dodać, że w tym samym czasie zatrudniani byli pracownicy w PCPR. Regulaminy w jednostce są przygotowywane tak, aby można było w każdej chwili wymienić stronę w zależności od potrzeb (bez parafowania stron). Można jeszcze przywołać wiele przykładów nękania pracowników, które ocierają się o mobing, a za które pracownicy przypłacili problemami zdrowotnymi. Dyrektor PCPR uwielbia wydawać publiczne pieniądze. Zakup sprzętu komputerowego budził i budzi zaniepokojenie. Informatyk dziwił się i zadawał pytanie „czy nikt nie kontroluje zakupów pani (...) w PCPR – ja nie będę podpisywał likwidacji dobrego sprzętu”. Jednostka posiada 2 kserokopiarki, w szafach zalegają drukarki i zakupiony sprzęt nie wspominając już o art. biurowych. Wyrzucane były i są przeterminowane tonery. Nie dziwi zatem przydział coraz to nowych pomieszczeń dla PCPR. Postanowiłam opisać sytuacje, które miały miejsce w Powiatowym Centrum Pomocy Rodzinie w Bydgoszczy, a dotyczyły nie tylko mojej osoby. Uważam to za karygodne, że w publicznej jednostce, która w temacie poszanowania przepisów pracowniczych powinna świecić przykładem dzieją się wyżej opisane sytuacje, a jednostka pozwala lub nawet zmusza wieloletnich i doświadczonych pracowników do zwolnienia z pracy. Opisane tutaj sprawy są

tylko ułamkiem tego co działo się i dzieje w PCPR. Z przykrością przyznaję, że o wielu nieprawidłowościach Pan, Panie Starosto wiedział i nie reagował. Może ktoś wreszcie przeanalizuje działalność PCPR, bowiem od wielu lat nie przeprowadzono w jednostce rzetelnej kontroli merytorycznej i finansowej a wnioski mogą być zaskakujące.

W dniu 10 września 2018r. Przewodniczący Rady Powiatu Bydgoskiego przekazał Dyrektorowi Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Bydgoszczy treść skargi z wnioskiem o ustosunkowanie się do zawartych w niej zarzutów. W odpowiedzi z dnia 11 września 2018r. Dyrektor Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Bydgoszczy wyjaśnia: *Pani (...) była zatrudniona w Powiatowym Centrum Pomocy Rodzinie w Bydgoszczy na część etatu na stanowisku głównego księgowego do dnia 31.03.2016 r. Na skutek porozumienia z dnia 23.03.2016 r. zawartego pomiędzy Starostwem Powiatowym w Bydgoszczy a Powiatowym Centrum Pomocy Rodzinie w Bydgoszczy, na wniosek Skarżącej, wyżej wymieniona została przeniesiona do pracy w Starostwie Powiatowym (Starostwo przejęło obsługę finansowo-księgową PINB, gdzie Skarżąca również była główną księgową). Przyczyną powyższego jak mnie poinformowano, były wyniki kontroli finansowej prowadzonej w dniach od 18.01.2016 r. do 5.02.2016 r. przez Wojewodę Kujawsko-Pomorskiego z której wynika, iż „główny księgowy Inspektoratu dopuścił się finansowania ze środków budżetu państwa własnych wkładów członkowskich i rat pożyczki z MKZP”. W treści wystąpienia pokontrolnego z dnia 1.03.2016 r. na stronie 3 wskazano, iż cyt: „odpowiedzialność z tytułu przywłaszczenia środków pieniężnych budżetu państwa w okresie czerwiec-grudzień 2015 ponosi (...) – główny księgowy Inspektoratu” Dowód: wystąpienie pokontrolne z dnia 1.03.2016r., WFB.III.431.3.2016, dostępne na stronie <http://www.bip.bydgoszcz.uw.gov.pl/pl/kontrola/kontrola-prawidlowosci-w-powiecie-bydgoskim-02-16> Ustosunkowując się do zarzutów dotyczących kwestii kadrowych, podnieść należy, iż do dnia 31.03.2015 r. obsługę kadrową Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Bydgoszczy prowadziło Starostwo Powiatowe. Po przejęciu obsługi kadrowej zleciłam analizę przekazanych teczek osobowych pracowników Centrum, pod względem prawidłowości prowadzenia zgromadzonej w nich dokumentacji, tym samym ustalono:*

- w dwóch przypadkach, w tym w stosunku do Skarżącej ustalono, że umowy o pracę zawierają zapisy niezgodne z rzeczywistą wolą stron wyrażoną przy jej zawarciu (kwota brutto wskazana w umowie o pracę była zgodna z ustaleniami i wysokością środków finansowych zabezpieczonych w budżecie jednostki, natomiast podział jej na poszczególne składniki był nieprawidłowy), co zostało sprostowane za pośrednictwem aneksów do umów; w przypadku Skarżącej aneks zawarto w dniu 17.06.2015 r.;

- w jednym przypadku okazało się, iż przy obliczaniu wysokości dodatku za wieloletnią pracę, nie uwzględniono zakończonego stosunku pracy (nastąpił w trakcie trwania zatrudnienia w PCPR), który zgodnie z art. 38 ust. 5 ustawy z dnia 21.11.2008 r. o pracownikach samorządowych (t.j. Dz.U. 2018.1260) należy wliczać do okresów pracy uprawniających do ww. dodatku, co również zostało niezwłocznie sprostowane.

Podkreślić należy, iż Skarżąca do dnia 4.06.2016 r. nie kwestionowała zawartego aneksu do umowy, ani też w żaden sposób nie podważała jego prawidłowości. Dopiero ze wskazanym dniem złożyła w tutejszym Centrum oświadczenie o uchyleniu się od skutków prawnych oświadczenia woli złożonego w dniu 17.06.2015 r., a następnie wystąpiła na drogę sądową z powództwem o zapłatę, które to roszczenie było sporne między stronami. Wytoczone przez

Skarżącą powództwo zostało uwzględnione w części dochodzonej kwoty. Wskazać również należy, że w toku postępowania sądowego podnoszone przez Skarżącą zarzuty dotyczące stosowania przeze mnie wobec niej i innych pracowników gróźb okazały się całkowicie gołosłowne, co znalazło wyraz w treści uzasadnienia wyroku sądu zarówno I, jak i II instancji. Odnosząc się natomiast do kwestii likwidacji stanowiska pracy zajmowanego przez osobę wskazaną w treści skargi, wyjaśniam, że powyższe nastąpiło na podstawie uchwały nr 101/15 Zarządu Powiatu Bydgoskiego z dnia 19.11.2015 r. Uzasadnieniem modyfikacji struktury organizacyjnej PCPR w Bydgoszczy była zmiana zadań realizowanych przez Centrum zapoczątkowana wejściem w życie ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej oraz systematycznie zwiększającym się zakresem zadań związanych z udzielaniem pomocy osobom niepełnosprawnym. Dowód: uchwała nr 101/15 Zarządu Powiatu Bydgoskiego z dnia 19.11.2015 r. wraz z uzasadnieniem, dostępna pod adresem <http://www.bip.powiat.bydgoski.pl/?c=766> Skutkiem powyższej uchwały była likwidacja stanowiska w jednym dziale, z jednoczesnym powołaniem nowego stanowiska w drugim dziale, które było adekwatne do kompetencji pracownika wspomnianego przez Skarżącą. Pracownik jednakże trzy dni po podjęciu przywołanej uchwały rozpoczął kilkumiesięczną nieobecność w pracy, zaś po powrocie do pracy nie wyraził woli dalszego kontynuowania zatrudnienia, które ustało z dniem 31.08.2016r., Nieprawdziwe są także twierdzenia zawarte w skardze, jakoby kontrola przeprowadzona przez pracowników Wydziału Polityki Społecznej Urzędu Wojewódzkiego w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie „trwała około roku”. Jak wynika z protokołu kontroli nr WPS.V.9451.1.7.2014/BS/MU prowadzona była w dniach 22 i 29.12.2014 r. Dowód: informacja z kontroli dostępna pod adresem strony internetowej http://www.bip.bydgoszcz.uw.gov.pl/files/kontrole/powiat_bydgoski_wps_12.14.pdf Odnosząc się natomiast do dalszych zarzutów, potwierdzam, że Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Bydgoszczy dysponuje dwoma kserokopiarkami. Jedna została zakupiona ze środków w ramach realizacji projektu Pierwszy krok do usamodzielnienia w pierwszym półroczu 2009 roku. Druga natomiast nabyta została w 2017 r. na co zgodę wyraziła Rada Powiatu Bydgoskiego Uchwałą nr 251/XXX/17 z dnia 26.10.2017r. Zakup materiałów biurowych jest natomiast możliwy do wysokości środków przeznaczonych na ten cel w planie finansowym jednostki i następuje na podstawie zgłaszanych przez pracowników potrzeb, zgodnie z obowiązującymi regulacjami wewnętrznymi. Sprzęt elektroniczny posiadany przez PCPR w Bydgoszczy jest również adekwatny do potrzeb jednostki. Widnieje on w ewidencji środków trwałych. Sprzęt będący na stanie jednostki został zinwentaryzowany ostatnio w roku 2017r. Natomiast likwidacja środków trwałych następuje według zasad określonych Zarządzeniem Dyrektora PCPR z dnia 3.01.2011 r. w sprawie ustalenia zasad postępowania w procedurze likwidacyjnej środków trwałych. Zgodnie z w/w Zarządzeniem kierownik jednostki powołuje komisję likwidacyjną, która dokonuje oględzin mienia jednostki. Następnie sporządza protokół, w którym stwierdza czy zgłoszone do likwidacji środki trwałe należy przeznaczyć do naprawy i dalszej eksploatacji, nieodpłatnego przekazania, sprzedaży czy też fizycznej likwidacji. Likwidacja sprzętu elektronicznego wymaga dodatkowo opinii technicznej informatyka Starostwa Powiatowego, która jest załącznikiem do protokołu sporządzonego przez Komisję Likwidacyjną. Protokół taki następnie jest przekazywany kierownikowi jednostki, w celu zatwierdzenia. Dopiero po zatwierdzeniu możliwa jest likwidacja środka

trwałego w sposób wskazany w protokole. Podkreślenia wymaga fakt, iż Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Bydgoszczy jest regularnie monitorowane w zakresie swojej działalności, w tym pod względem wydatkowanych środków. Po zakończeniu każdego miesiąca PCPR sporządza sprawozdanie RB-28S, które przekazuje do Starostwa. Z ww. sprawozdań wynika realizacja wydatków według poszczególnych paragrafów, co umożliwia jednostce nadrzędnej monitorowanie planu finansowego PCPR. Ponadto, kierowane przeze mnie Centrum jest na bieżąco kontrolowane, a jego działalność ma charakter transparenty i przejrzysty. Wskazać należy, iż kontrole prowadzone w tutejszej jednostce są dostępne na stronie BIP pod adresem www.pcpr.powiat.bydgoski.bip.net.pl (w zakładce kontrole i audyty), a nadto nie wykazały nieprawidłowości, które zarzuca się w skardze. Zarzutom podnoszonym przez Skarżącą przeczą chociażby wnioski z przeprowadzonych w PCPR kontroli :

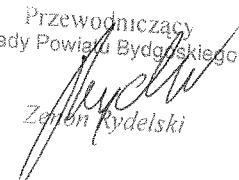
- Komisji Rewizyjnej Rady Powiatu Bydgoskiego przeprowadzonej w grudniu 2016r., której przedmiotem było zatrudnienie i fundusz płac za III kwartały 2016r.;
- Starostwa Powiatowego w Bydgoszczy prowadzonej w dniach 19.06. do 17.07.2017 r. w zakresie: realizacji wydatków i dochodów w I półroczu 2017 r., prowadzenia ksiąg rachunkowych, sprawozdawczości budżetowej, funkcjonowania kontroli zarządczej, realizacji zamówień publicznych, prawidłowości wykorzystania środków PFRON;
- audytu operacyjnego zleconego przez Ministerstwo Finansów w marcu 2018 r. w zakresie realizacji projektu „Rodzina w Centrum I”;
- Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w czerwcu 2018r. w zakresie: prawidłowość i rzetelności obliczania składek na ubezpieczenie społeczne oraz innych składek, do których pobierania zobowiązany jest Zakład oraz zgłaszania do ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego, ustalanie uprawnień do świadczeń z ubezpieczeń społecznych i wypłacanie tych świadczeń oraz dokonywanie rozliczeń z tego tytułu, prawidłowość i terminowość opracowania wniosków o świadczenia emerytalne i rentowe, wystawianie zaświadczeń lub zgłoszenie danych dla celów ubezpieczeń społecznych.

Mając na uwadze przedstawione okoliczności, charakter zarzutów, jak też fakt, iż przedmiotowa skarga wpisuje się w ciąg pomówień oraz skarg składanych przez Panią (...) na moją osobę, formułowane w niej zarzuty traktuję wyłącznie jako próbę podważenia legalności i rzetelności działalności kierowanej przeze mnie jednostki, co jest krzywdzące zwłaszcza dla pracowników zatrudnionych w Powiatowym Centrum Pomocy Rodzinie w Bydgoszczy i może podważać zaufanie do jednostki w oczach opinii publicznej. Tym bardziej, iż Skarżąca poza zgłaszanymi zarzutami nie przedstawia jakichkolwiek wiarygodnych dowodów na potwierdzenie swoich twierdzeń.

Na posiedzeniu w dniu 12 września 2018r. Komisja Rewizyjna przeanalizowała treść zarzutów zawartych w skardze, a także wyjaśnień ustnych i pisemnych Dyrektora Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Bydgoszczy. Zgodnie z art. 227 kpa przedmiotem skargi może być w szczególności zaniedbanie lub nienależyte wykonywanie zadań przez właściwe organy albo przez ich pracowników, naruszenie praworządności lub interesów skarżących, a także przewlekłe lub biurokratyczne załatwianie spraw. Zawarte w skardze zarzuty dotyczące naruszenia praw pracowniczych podlegają ocenie i ochronie zgodnie z przepisami kodeksu pracy. Zdaniem Komisji Rada Powiatu nie ma uprawnień do oceny kwestii związanych ze stosunkiem pracy. Rozstrzygnięcie w powyższym zakresie należy bowiem do wyłącznej kompetencji Sądu. Jednocześnie Komisja nie znalazła

potwierdzenia ujętych w skardze zarzutów z zakresu niegospodarności Dyrektora PCPR-u. W związku z powyższym, stosunkiem głosów 4 za i 1 przeciw, Komisja Rewizyjna zagłosowała za uznaniem skargi jako bezzasadnej.

Po zapoznaniu się z treścią skargi, wyjaśnień złożonych przez Dyrektora Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Bydgoszczy oraz wynikami analizy skargi dokonanej przez Komisję Rewizyjną, Rada Powiatu na podstawie art. 237 Kpa uznaje skargę za bezzasadną.

Przewodniczący
Rady Powiatu Bydgoskiego

Zenon Rydelski

